

စာစဉ်- ၂၉

အာယာတဗြဲတမ်း

Shri Gardenia

အပိုင်း (၄၂၁)

နန်း သခင်မလေး ၅ ပန်းထိုးထားတဲ့ပုံက အရမ်းထူးဆန်းတာပဲ

တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ခန်းဝင်ပစ္စည်းအများကြီး.....

ကျင်းဘုရင်၏မျက်ခုံးက ခက်ထန်စွာ မြောက်တက် သွားသည်။

သူက အသံနက်ဖြင့် "မင်းက ငါဘုရင်ရဲ့ သားတော်ပဲ၊ ဘုရင်ဆိုတာက တော်ဝင်မိန်းမပျို တစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ရမယ်၊ ကုန်သည်သမီးကို မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကိုယ်မင်း ပြန်မေးကြည့်၊ ငွေကြေးတစ်ခုတည်း ကလွဲရင် နန်းပေါင်ရီက မင်းဆီကို ဘာယူလာ ပေးနိုင်လဲဆိုတာ ... အရာရှိဖြစ်ခွင့် လား ... နောက်ခံကောင်းလား ... တစ်ခုမှ မယူလာပေးနိုင်ဘူး၊ ငါ့သား၊ လောကကြီးမှာ နောက်ခံကောင်း ဆိုတာက အရေးကြီးတယ်၊ မင်းက တစ်ယောက်တည်းရဲ့ အားနဲ့ ရိုးရိုးစင်းစင်း ရပ်တည်လို့ မရနိုင်ဘူး"

ရှောင်းယီက ရွှေသကြားလုံးကို စားနေသည်။ မျက်တောင်ဖျားတို့၏ အရိပ်က မျက်ခွံကို အုပ်နေပုံက ဖွင့်ထားသော အနက်ရောင် ယပ်တောင်လို ဖြာကျနေကာ သွင်ပြင်က အလွန်အမင်း အေးစက်၍ ပါးလွှာ လှသည်။

သူက ကျင်းဘုရင်၏သား တစ်ယောက် မဟုတ်ပါချေ။

သို့သော် ထိုကလေးသာ လောကကြီးမှာ ရှိနေသေးရင် သူလည်း ဒီလိုမျိုး ထိန်းချုပ် ခံရလောက်မလား ...

ဇနီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပြီး ကလေးတွေမွေးဖို့ကို သူက ကြိုးကိုင် ခြယ်လှယ် ခံရပြီး သူ့ဘဝ ထက်ဝက်လောက်ကို အိမ်မွေးခွေး တစ်ကောင်

လို နေသွားရမည်လား ...

တင့်တယ်လှပသော ပုံရိပ်တစ်ခုက သူ့စိတ်မှာ ထင်ဟပ်လာသည်။

ထိုမိန်းမ၊ မွေးပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ သူ့ကို နန်းအိမ်တော်ဆီ စွန့်ပစ်လိုက် တဲ့သူ၊ တန်ရှူး၏ တံဆိပ်တော်ကို နန်းအိမ်တော်ထဲမှာ ရှာဖွေ သူ့ကို အမိန့် ပေးခဲ့တဲ့သူ၊ ရှုနိုင်ငံတစ်ခုလုံး၏ ဗဟို အာဏာစက်ကို ထိန်းချုပ်ဖို့ အမိန့်ပေး စေခိုင်းခဲ့တဲ့သူ၊ ထိုသည်ကလည်း ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်ခြင်း တစ်ခုပဲ မဟုတ် လား ...

သူက သကြားလုံး အခွံကို အဝေးသို့ ပစ်ထုတ်လိုက်သည်။

မျက်လုံးတွေပင့်၍ ကျင်းဘုရင်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး အသံကတော့ ပျင်းရိနေ ဟန် "လက်ထပ်ပွဲက ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တိုင် ချီးမြှင့်ပေးထားတာ၊ ဧကန္တ ကျင်းဘုရင်က ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်ကို လွန်ဆန်ချင်တာလား ... "

"မင်း...."

ကျင်းဘုရင်က ပို၍ ဒေါသထွက် သွားလေသည်။

သူက ခေါင်းကို ယမ်းခါ၍ ခက်ထန်စွာ ဆဲရေး လိုက်သည်မှာ "ကောင်းပြီ၊ မင်းက အတော်စုံပြီ ဆိုတော့ ဒီဘုရင်က မင်းကို မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘူး ပေါ့၊ ခန်းဝင်ပစ္စည်း လိုချင်တာမလား ... ဒီဘုရင်က မနက်ဖြန် တင် တောင်းဖို့ ခန်းဝင်ပစ္စည်းများကို နန်းရှိလန် အိမ်တော်ကို ချင်းယွမ်တို့ ညီအစ်ကိုအတွက် ပို့ပေးရဦးမယ်၊ မင်းအတွက်ကတော့ ကျင်းဘုရင်ရဲ့ နန်း ဆောင်က ငွေစဝက်လောက်တောင်မှ အကုန်ခံလိမ့်မယ် မထင်နဲ့"

ဟိန်းဟောက် ကြိမ်းမောင်း ပြီးနောက် သူက ပြန်ထွက် သွားတော့သည်။

ရှောင်းယီက ဂရုမစိုက်စွာဖြင့် သကြားလုံးကို စားနေရင်း လှောင်ရယ် လိုက်ကာ "လူအိုကြီးက တကယ် ခေါင်းမာတာပဲ"

သူက ပြောရုံသာ ဖြစ်သည်။ သူက တင်တောင်းဖို့ ခန်းဝင်ပစ္စည်းများကို ပြင်ဆင်ထားပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

နန်းကျောင်းကျောင်းအတွက် ပစ္စည်းများသည် အဆင့်အတန်း မြင့်ပြီး အဖိုးတန်တွေ ဖြစ်ရမှာပေါ့။

ကျင်းဘုရင်တောင် တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

နွေဦးပွဲတော် ပြီးသောအခါ ရှန်ကျင်းမြို့တော်ကို ဖြတ်သန်း တိုက်ခတ်နေသော လေညင်းက တဖြည်းဖြည်းဖြင့် နွေးထွေးမှုကို ဆောင်ကျဉ်းလာသည်။

နန်းအိမ်တော်၏ ပန်းဥယျာဉ်ထဲက အပင်များမှာ အစို့အညှောင့်လေးများ ထွက်လာကြပြီး ကိုင်းဖျားထက်မှ မက်မွန်ပန်းတွေမှာ ပန်းဖူးလေးများနှင့် ပြည့်နေသည်။ အစေခံများသည် ရယ်မောနေကြရင်း ဘယ်မက်မွန်ပွင့်လေးက အရင်ပွင့်မလဲလို့ လောင်းကြေး ထပ်နေကြလေသည်။

နန်းပေါင်ရီနှင့် နန်းပေါင်ကျူးက တံစက်မြိတ် အောက်၌ ဘေးချင်းကပ် ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် ကြီးမားသော စားပွဲကြီးရှိပြီး စားပွဲပေါ်၌ ပန်းထိုးခြင်းနှင့် ချည်လုံးများ ရှိသည်။ ချည်တွေအားလုံးက အကောင်းစား ပိုးထည်များဖြစ်ပြီး တံစက်မြိတ်အောက်မှ တိမ်စိုင့်တိမ်လိပ်များလို လှပတင့်တယ်လှသည်။

အသက်လတ်ပိုင်း အရွယ် မိန်းမ တစ်ယောက်က ပိန်ပါးပြီး လေးနက်သော အသွင်ဖြင့် သူမတို့၏ရှေ့၌ တည်ငြိမ်စွာ ဒူးထောက်နေလေသည်။ သူမက နန်းအိမ်တော် ပန်းထိုးရွာ၏ အတော်ဆုံး ပန်းထိုးပညာရှင် တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

နန်းပေါင်ရီက ပန်းထိုးပညာကို သင်ယူချင်တယ်ဟု ဆိုလာတာကြောင့်

သခင်မကြီးက သူမကို အထူးဖိတ်ခေါ်ပြီး အိမ်တော်မှာ ပန်းထိုး အပ်ချုပ်ပညာကို သင်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်လက်စတည်း နန်းပေါင်ကျူးကလည်း လက်ထပ်ဖို့အတွက် စွမ်းဆောင်ရည်များကို ဆွေးနွေးကြသောအခါ ပြောစရာရှိအောင် သင်ချင်ပါတယ် ဆိုတာကြောင့် အတူ သင်ယူကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ပန်းထိုးပညာရှင် နိုင်ကုက ရှင်းပြသည်မှာ "ရှေးယခင် ခေတ်ကတည်းက အချုပ်အလုပ် ပညာက အမျိုးအစားတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ တည့်တည်း ချုပ်တာ၊ ဖြတ်ချုပ်တာ၊ ခွေရစ်ပြီး ချုပ်တာ၊ ပြားလိုက်ချုပ်တာ၊ ကွက်တိ ကွက်ကြား ချုပ်တာ စသည်ဖြင့်ပေါ့၊ သခင်မလေး နှစ်ယောက်က ပန်းထိုး ပညာကို လက်ထပ်ဖို့အတွက် သင်ယူချင်ကြတာပဲ၊ ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် မျိုးမက သခင်မလေး တို့ကို အရှည် အတို အပ်ချုပ်နည်းကို သင်ပေးမယ်၊ ဒါက ရှုပန်းထိုးရာမှာ အဓိကကျတဲ့ ပန်းထိုးနည်းပဲ၊ သစ်ပင်တွေ၊ လက်ရေးလှ စာလုံးတွေ၊ ပန်းပွင့်များနှင့် ငှက်ပုံများကို ပန်းထိုးဖို့အတွက် အဆင်ပြေတယ်"

နန်းပေါင်ရီက သေချာဂရုစိုက်၍ နားထောင်နေသည်။

သူမက ပန်းထိုးထည်နှင့် အပ်ကို ချမလို့ ပြင်လိုက်စဉ်မှာ နန်းပေါင်ကျူးက လက်ညှိုးထိုး၍ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ပြောလာသည်။

"ကျောင်းကျောင်း၊ ကြည့်စမ်း၊ ဒီငှက်က လူများကို ကြောက်ပုံမရဘူး၊ အနီရောင် ဗိုက်သားနဲ့ အမွှေးတွေက ပြောင်လက်နေတာပဲ"

"အဟမ်း..."

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက ချောင်းဟန့် လိုက်သည်။

နန်းပေါင်ကျူးက ပြန်တည်လိုက်ပြီး တွန့်ဆုတ်ဆုတ်ဖြင့် ပန်းထိုးထည်ကို

ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက မေးသည်။

"နန်းသခင်မလေး ၄၊ ခုနက ကျွန်တော်မျိုးမ ဘာပြော လိုက်ပါသလဲ ... "

"ရှင်ခုနက ပြောလိုက်တာက၊ ဘာငှက်အမျိုးအစား ဆိုလား....."

နန်းပေါင်ကျူး၏ မျက်လုံးများ တောက်ပသွားပြီး "ရှင်က ဗိုက်ဆာနေပြီမလား၊ ဝက်ပေါင်စွပ်ပြုတ် စားချင်လား ... ကျွန်မ စားဖိုဆောင်ကို ရှင့်အတွက် တစ်ခွက် ချက်ခိုင်း လိုက်ရမလား ... "

ပြောပြီးနောက် သူမက ပန်းထိုးထည်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ထရပ်လိုက်သည်။

"ရပ်လိုက်"

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက အေးစက်စွာဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ဆိုဆုံးမသည်။

"သင်နေတာကို လိုက်နားမထောင်ရုံတင် မကဘူး၊ ဝက်ပေါင် စွပ်ပြုတ်ကို တောင် တမ်းတ နေသေးတယ်၊ နန်းသခင်မလေး ၄၊ ဒီနေ့ခေတ်မှာ ပိန်သွယ်မှလှတာ၊ သခင်မလေးက အစားလျော့သင့်တယ်"

နန်းပေါင်ကျူးက ဝတ်စုံစကို ဆွဲပြီး မကျေမနပ်ဖြင့် ပြန်ထိုင် လိုက်ရသည်။

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက ပထမဆုံး ပန်းထိုးပုံကို ချလိုက်ပြီး "ရိုးရှင်းတဲ့ အရာနဲ့ စသင်ကြတာပေါ့၊ ပထမဆုံး ပန်းထိုးချက်က ကျောက်တုံးပုံ"

နန်းပေါင်ရီက မျက်တောင်လေး ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ဖြင့် "ပန်းထိုးပညာရှင်ကု၊ ကျွန်မက တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံ ပန်းထိုးတာကို သင်ချင်တာ၊ ကျောက်တုံးပုံ မဟုတ်ဘူး"

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက ခဏမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြီး "အဲဒါဆိုရင် တောင်ပံပုံစံ

ပန်းထိုးတာက စကြတာပေါ့"

"ကျွန်မက တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံ ပန်းထိုးတာကိုပဲ သင်ချင်တာ၊ တောင်ပုံပုံ မဟုတ်ဘူး"

ပန်းထိုးပညာရှင်ကု၏ ပါးစပ်ထောင့်စွန်းက တွန့်လိမ် သွားမိလေ တော့သည်။

ထိုညီအစ်မ နှစ်ယောက်က သင်ရတာ အရမ်းခက်တာပဲ၊ ဟုတ်တယ်မ လား ...

တစ်ယောက်က ဘာမှ မသင်ချင်ဘူး၊ တစ်ယောက်ကျ ပြန်တော့လည်း ကောင်းကင်ကို ခြေတစ်လှမ်းတည်းဖြင့် လှမ်းချင်နေသည်။

သူမအတွက် အရမ်းခက်ခဲတာပဲ.....

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက နန်းပေါင်ရီကို အလျင်မလိုဖို့ ပြောမလို စဉ်းစားနေ စဉ်မှာ နန်းပေါင်ကျူးက ရုတ်တရက် မိုက်ကိုဖက်၍ စကြိုလမ်းပေါ်မှာ လှိမ့်နေလေသည်။

သူမက အော်ဟစ်နေသည်။

"ဗိုက်နာတယ်၊ ဗိုက်နာတယ်လို့၊ ပန်းထိုးပညာရှင်ကု၊ ကျွန်မ သန့်စင်ခန်း သွားချင်တယ်"

ပန်းထိုးပညာရှင်ကု၏ မျက်နှာက ပို၍ ကြည့်ရဆိုး သွားလေပြီ။

သူမက အသံနက်ဖြင့် "နန်းသခင်မလေး ၄၊ ကျွန်မ ဒီကိုစပြီး ရောက် တည်းက သခင်မလေး သန့်စင်ခန်း သွားတာ သုံးခါရှိနေပြီ၊ မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်က ခဏခဏ သန့်စင်ခန်းကို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေတာ က မကောင်းသတင်းတွေ ပြန့်သွား စေလိမ့်မယ်နော်"

"သခင်မလေးများကို မလေးစားတာလား ... "

နန်းပေါင်ကျူးက ပြန်လည် ချေပလိုက်သည်။

"ဘုရင်မင်းမြတ်တောင်မှ ခေါင်းကိုက် သေးတာပဲ၊ ဘာလို့ မိန်းမပျိုလေးတွေက ဝမ်းမလျှောရမှာလဲ ... ဂုဏ်သိက္ခာ ထိန်းသိမ်းဖို့ အတွက် ဝတ်စုံစကို ဆွဲထားရမှာလား ... "

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက ဆွံ့အ သွားရသည်။

သူမက မျက်နှာ မည်းမှောင်လျက် နန်းပေါင်ကျူးကို သန့်စင်ခန်းသွားဖို့ ခွင့်ပြုပေး လိုက်ရတော့သည်။

နန်းပေါင်ကျူးက ပြေးထွက်သွားပြီး မက်မွန်ပင် နောက်မှာ သွားပုန်း နေလေသည်။ နန်းပေါင်ရီကို ဂရုစိုက်ဖို့ လက်ပြ လိုက်သေးသည်။

နန်းပေါင်ရီက နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်၍ ကြိတ်ရယ် လိုက်သည်။

ဝမ်းကွဲမမကတော့ လွတ်မြောက် သွားလေပြီ၊ သူမကတော့ ဒီမှာကျန်ခဲ့ပြီး လူသတ်နေသလို ပန်းထိုးပညာကို သင်ယူရပေဦးမည်။

"အာ...."

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက နန်းပေါင်ရီနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ "ကျွန်မက သခင်မလေး ၅ ကို တောင်ပံပုံ ပန်းထိုးတာသင်....."

"တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံ ပါဆို"

နန်းပေါင်ရီက အသံတိုးတိုးလေးဖြင့် ငြင်းချက်ထုတ်သည်။

ပန်းထိုးပညာရှင်ကု "...."

လာကြပါဦး၊ တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံမှ တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံပဲတဲ့။

သူမက တရုတ်ရိုးရာဘဲပုံကို ပန်းထိုးထည်ပေါ်မှာ ဆွဲပြလိုက်ပြီး "ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပန်းထိုးပညာရှင် ဖြစ်ချင်ရင် ပန်းချီပညာမှာ တော်ရမယ်၊ သခင်မလေး ၅ က ပန်းခြံထဲကို သွားပြီး တရုတ်ရိုးရာ ဘဲတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုပုံ

ကို သွားကြည့်ရမယ်၊ အဲဒါမှ တရုတ်ရိုးရာ ဘဲပုံကို ပန်းထိုးတဲ့ နေရာမှာ ရုပ်လုံးကြပြီး အသက်ဝင်တဲ့ ဘဲပုံကို ထိုးလို့ရမှာ"

နန်းပေါင်ရီက ခဏမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။ သူမ၏ဥယျာဉ်ထဲမှာ တရုတ် ရိုးရာဘဲ တစ်ကောင်မှမရှိပါချေ။ တိုက်ကြက်တွေပဲ ရှိတယ်။

သူမအဖေ ကျင်းကွမ်မြို့က သယ်လာခဲ့သော တိုက်ကြက်များပင်။ သူတို့က ရေမြေသဘာဝ မအပ်စပ်တာကြောင့် သေကုန်ကြတယ်လို့ ပြောသည်။ ကျန်သည့် တစ်ဝက်ကတော့ ဥ ဥရာကို ကြိုက်သည့် ကြက်များဖြစ်သည်။ ထိုကြက်မများသည် တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကြက်ကလေးများ တိုက်တာကို ကြီးကြပ်နေကြပြီး အနောက်ဥယျာဉ်ထဲမှာ ခေါင်းမော့၍ လမ်းလျှောက် နေ တတ်ကြသည်။ ဘယ်သူ အဆိတ်ခံရမယ်တော့ မသိ။

သို့သော်လည်း တိုက်ကြက်နဲ့ တရုတ်ရိုးရာဘဲက ကြက်အမျိုးအနွယ်တွေပဲ လေ။ အဲဒီတော့ တိုက်ခိုက်တဲ့ နေရာမှာ တူကြမှာပေါ့။

သူမက ခေါင်းညိတ် လိုက်ပြီး "ကျွန်မ ဆွဲလာခဲ့မယ်"

ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက အပ်ထိုးခြင်းကို စတင်သည်။ နန်းပေါင်ရီက နောက်မှ အပ်လိုက်ချုပ်သည်။

ပန်းထိုးပညာရှင်ကု၏ ရှင်းပြချက်က အလွန် သေချာ စေ့စပ်လှပြီး တစ်ခု ချင်းစီကို သေချာ သင်ပေးသည်။ နန်းပေါင်ရီက နားလည် သွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

သူမက ဝတ်စုံလက်ကို လိပ်တင်၍ မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်၏ ဟန်ပန် ဖြင့် အပ်ဖြင့် ပန်းထိုးခြင်းကို စတင်သည်။

အမွှေးတိုင်လေးတိုင်စာ ကြာပြီး နောက်မှာတော့ ပန်းထိုးပညာရှင်ကုက နန်းပေါင်ရီ၏ ပန်းထိုးထည်ပေါ်မှ ပုံကိုကြည့်လိုက်ပြီး အတွေးနစ် သွားလေ

တော့သည်။

တစ်ဆင့်ချင်း သင်တယ် ဆိုတာက အသိသာကြီးပဲကို သူမ လိုသွားသော
နေရာမရှိပေ။ ဘာကြောင့် နန်းသခင်မလေး ၅ ဧါပန်းထိုးပညာက အရမ်း
ထူးဆန်း နေသေးတာလဲ ...
